

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Femte Session.

21de Møde.

Onsdagen den 20en November.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Den eneste Bemærkning, som jeg agter at gjøre i Anledning af det sidste Foredrag, er, at man ingenlunde bør troe, at det forelagte Udkast til en forandret Grundlov for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender gaaer ud paa at affkaffe den almindelige Valgret; det gaaer kun ud paa, at dette Valgsystem ikke skal findes i Grundloven selv, men derimod blive bestaaende som en gjældende Lov, som altsaa kan forandres i Tidens Løb ved Samstemning af de forskjellige Grene af den lovgivende Magt. Dersom dette Udkast fortiden var Grundlov, saa vilde dog den nærværende Valglov aldeles staae ved Magt saalænge, indtil den blev forandret ved Samstemning baade af begge Rigsdagens Thing og af Regjeringen, altsaa er der blot i denne Henseende Spørgsmaal om, hvorvidt det Dieblif, hvori Grundloven er bleven givet, skal være bindende for Fremtiden eller ikke, om Fremtiden skal have Frihed til, hvis den skulde finde en eller anden Forandring i de Valgregler, der ere udtalte i Grundloven, fornødne eller hensigtsmæssige, da at kunne gjøre den. Det er tvørigt en Gjenstand, som jeg ikke her nærmere skal undersøge; men det er vist, at der ikke heri ligger nogen Krigserklæring mod den almindelige Valgret.

Barfod: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning.

Formanden; Ja, hvis det blot er en personlig Bemærkning. Er det derimod en Realitetsbemærkning, saa kan den ærede Rigsdagsmand ikke faae Ordet.

Barfod: Nei, det er blot en personlig Bemærkning.

Formanden: Ja, saa har den ærede Rigsdagsmand Ordet.

Barfod: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade har bestyldt den ærede Indenrigsminister eller hans Colleger for nu at ville gjøre Ende paa den almindelige Valgret, ved at faae Valgloven ud af Grundloven; men jeg vil kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at et andet Ministerium kunde ganske vist naae, hvad det vilde, naar det efter en Rigsdags Oplosning gav en provisorisk Lov, hvorefter nye Valg skulde finde Steb.

L. Scholer: Det forekommer mig rigtignok noget ubetimeligt, saaledes som den ærede sidste Taler, at ville angribe den ærede Indenrigsminister paa dette Standpunkt for dette Udkasts Skyld; thi den ærede Minister har jo ikke udtalt sig imod det, og jeg haaber ganske vist, at han vil komme Thinget imøde og forene sig med os om, at give en fornuftig Lov med Hensyn til Repræsentationen i Communerne. Hvad Forslaget angaaer, da maa jeg rigtignok være enig med flere Talere i, at den foreslaaede Censur er temmelig høj, hvilket jeg ogsaa haaber, at den ærede Indenrigsminister vil indrømme; thi, dersom denne Censur skal blive staaende, da vil mange af dem, som nu ere Valgere og valgbare i Communerne, blive udelukkede, og jeg erindrer, at den ærede Minister netop i Sommer stod paa, at de, som vare valgbare og valgberettigede i Communerne, ikke burde tabe denne Ret. Jeg troer saaledes, at det ikke er en ganske rigtig Beregningsmaade, den ærede Forslagsstiller har brugt, idet han har sat 2 Spandage lige med 12 Arbejdsdage; thi saale-